

MIGRÁCIÓS SZEMLE

Cikkajánló: A migrációs paranoia megrengeti az Európai Unió külpolitikai pozícióját

Timothy E. Kaldas politikai elemző véleménycikkében rámutat, hogy az Európára nehezedő folyamatos migrációs nyomás aláássa az Európai Unió külpolitikai törekvéseit. Úgy látja, hogy az uniós vezetők képtelenek egy határozott és egységes álláspontot képviselni a migrációs kérdések kapcsán, s ez paralizálja a szervezet külpolitikai mozgásterét.

Timothy E. Kaldas: Europe's Fear of Migrants Makes for Bad Foreign Policy, BloombergOpinion, 2020

Timothy E. Kaldas, a Tahrir Institute for Middle East Policy külső szakértője szerint az EU külpolitikai szempontból egy helyben jár a 2015-ös migrációs válság kirobbanása óta. Az elemző hangsúlyozza, hogy az eltelt öt év alatt nem sikerült olyan egységes döntést és a közösség tagjai számára elfogadható álláspontot felvázolni, amely mellé minden tagállam fel tudott volna sorakozni. Ebből az következik, hogy a migrációs folyamatok nem fognak megszűnni, sőt, újabb államok fognak felkerülni a kibocsátó országok listájára.

Az új földközi-tengeri misszió

A szakértő szerint az EU (politikai) gyengeségeire a migrációs válság mutatott rá igazán. Josep Borrell, az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének szavaira reflektálva kifejtette, hogy az új földközi-tengeri misszió várhatóan sokkal erőszakosabb eszközökkel fog fellépni a líbiai fegyverembargó végrehajtása érdekében, mint az elődjeként működő Sophia hadművelet. Kaldas aláhúzza, hogy jelenleg nincs nagyobb béklyó az EU külpolitikáján, mint a kollektív migrációs paranoia. A tétova akciók arra mutatnak rá, hogy az EU-tól szinte bármennyi pénzt ki lehet csikarni, csak hogy a migránsok az unió határain kívül maradjanak. Az elemző szerint ezt a félelmet több ország sikeresen használja ki, hogy anyagi forráshoz jusson. Példaként említi Törökországot, amely mintegy 6 milliárd euró támogatásban részesült azért, hogy ne engedje tovább Európa felé a közel 3,6 millió főnyi bevándorlót. Kaldas szerint ez a törékeny alku jelenleg működik, hiszen míg 2015-ben a Kelet-Mediterrán útvonalat 882 ezren vették igénybe, addig 2019-ben csupán 82 ezren. A helyzet azonban egyik pillanatról a másikra bizonytalanná válhat, hiszen Recep Tayyip Erdogan török elnök többször is a kapuk megnyitásával fenyegette az EU-t.

A politikai elemző szerint az EU félelme legzavaróbb mértékben a líbiai „parti őrség” támogatása kapcsán rajzolódik ki. Kaldas több forrásra támaszkodva azt állítja, hogy ezek a milíciák sokkoló eszközökkel igyekeznek feltartóztatni az illegális határátlépőket. Egy visszaéléseket tartalmazó listára hivatkozva kiemeli, hogy több esetben fordult elő, hogy a migránsokat például a tripoli állatkert ketreceiben tartották fogva, vagy épp megkínózták, megölték őket. Sőt, a rabszolgának való eladás vagy a szexuális tevékenységre való kényszerítés sem áll távol ezektől a szervezetektől. Az elemző szerint az EU és az ENSZ illetékes szervei tisztában vannak a problémával, de nem tesznek ellene semmit.

Kiszivárgott dokumentum

A politikai elemző az Európai Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat által jegyzett kiszivárgott dokumentumra hivatkozva arra hívja fel a figyelmet, hogy Egyiptom tekinthető a jövő potenciális migránskibocsátó országának. Okként jelenik meg az anyagban a 100 millió főt meghaladó lélekszám, a magas munkanélküliség aránya, a gazdasági helyzet bizonytalansága, s az a tény, hogy a lakosság egyharmada 15 évnél fiatalabb. A jelentés azt is említi, hogy a munkaerőpiacnak évente 600 ezer főt kellene felszívnia. Az ország gazdaságát az is terheli, hogy a líbiai biztonsági helyzet és az Öböl-menti országok gazdasági átalakítása miatt egyre több egyiptomi tér vissza szülőföldjére. Egyiptom szerepe befogadóországgként is kimagasló, hiszen a 2016-os adatok szerint hivatalosan mintegy 190 ezer fő regisztrált menedékkérő volt az országban. Kiegészítésképp az is megjelenik, hogy 2015-ben közel 217 ezer egyiptomi tartózkodott az Unió területén legálisan.

Összegzés

Timothy E. Kaldas szerint az EU vezetőinek a sarkukra kellene állniuk, s megakadályozni azt, hogy a befogadó és tranzitországok kihasználják az uniós szervezet bizonytalanságát és félelmét. A jövőben ugyanis felerősödhetnek az irreguláris migrációs trendek, illetve ezzel egy időben a pénzügyi kompenzációs kérések és követelések is sűrűbbé válhatnak. A politikai elemző úgy látja, hogy a strukturális és politikai konszenzus hiányában újabb és újabb migrációs hullámok indulhatnak el Európa irányába.